

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

REPUBLICA SLOVENIJA

Številka: 0338-2/2011-3 52
Datum: 11/08/2011

Na podlagi prvega petega odstavka 15. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 45/2010, 26/2011 in 43/2011, v nadaljevanju: ZIntPK) in 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006-UPB2, 126/2007, 65/2008 in 8/2010, v nadaljevanju: ZUP), Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: komisija) izdaja naslednje

DOVOLJENJE

1. Ministrstvu za zunanje zadeve, Prešernova cesta 25, Ljubljana, se odobri **izvzetje iz dolžnosti po drugem odstavku 14. člena ZIntPK**, in sicer ni dolžno vključiti protikorupcijske klavzule v najemno pogodbo za rezidenco začasne odpravnice poslov na Veleposlaništvu RS v Teheranu, Islamska republika Iran za obdobje od 13.8.2011 do 12.8.2012.
2. Dovoljenje začne veljati z dnem izdaje.
3. Stroški v tem postopku niso nastali.

Obrazložitev:

Ministrstvo za zunanje zadeve (v nadaljevanju: predlagatelj) je dne 8.8.2011 komisijo zaprosilo za izdajo dovoljenja o izvzetju iz dolžnosti vključitve protikorupcijske klavzule v najemno pogodbo za rezidenco začasne odpravnice poslov na Veleposlaništvu RS v Teheranu v vrednosti 40.800 EUR letno za čas od 13.8.2011 do 12.8.2012. Predlog je predlagatelj dopolnil dne 10.8.2011. Kot razlog za odobritev izjeme je predlagatelj navedel zavrnitev vključitve protikorupcijske klavzule v pogodbo s strani druge stranke, kar naj bi bilo celo, po zatrjevanju iranskih pravnikov, v nasprotju z iransko zakonodajo. Nadalje je predlagatelj navedel, da je sklenitev omenjene pogodbe nujna za delovanje Veleposlaništva RS v Teheranu in s tem v javnem interesu, saj bi v nasprotnem primeru veleposlaništvo ostalo brez svojega vodje (RS v Teheranu nima akreditiranega veleposlanika). Zavrnitev izdaje dovoljenja bi, upoštevajoč, da bi se v prihodnje enak problem pojavil tudi pri podaljšanju najemne pogodbe za poslovne prostore veleposlaništva, dejansko predstavljalo zahtevo po zaprtju Veleposlaništva RS v Teheranu. Zaradi zagotavljanja konkurenčnosti, h kateremu je predlagatelj zavezan tudi v postopkih najemanja prostorov za delovanje diplomatskih predstavništev, je predlagatelj navedel, da je pred izborom končnega ponudnika pridobil tri primerljive ponudbe za stanovanjske objekte, in sicer z mesečno najemnino v višinah 6.000 USD (objekt na naslovu No. 15, Golestan str., Jordan Avenue), 8.500 USD (No. 10, Noorian str., South Dibaji Avenue) ter 3.400 EUR (No. 40, Manazarih St., Niyavaran St.). Izbran je bil tretji ponudnik. Pri tem predlagatelj še navaja, da je sicer pogodbeni stranki najemne pogodbe predlagatelj, čeprav pa je sama najemnina strošek javnega

uslužbenca za nastanitev za delo v tujini, torej začasne odpravnice poslov, ki pa ji je strošek kasneje povrnjen. Za tovrstne stroške ima javni uslužbenec v skladu z Uredbo o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini (Uradni list RS, št. 14/09, 16/09, 23/09, 51/10 in 67/10) sicer namenjeno določeno vsoto denarja, ki pa, po predlagateljevih navedbah, ni bila presežena.

ZIntPK v 14. členu določa protikorupcijsko klavzulo, pogoje njene uporabe ter izjeme, ki jih komisija lahko dovoli v posameznih primerih na predlog zavezanca za vključitev protikorupcijske klavzule v pogodbe. Namen uporabe protikorupcijske klavzule je seznaniti pogodbeni stranki z dodatno skrbjo, ki jo morata izkazati pri sklepanju pogodb, ki pomenijo razpolaganje z javnimi sredstvi in javnim premoženjem, ter se vzdržati koruptivnih ravnanj, zaradi katerih bi lahko prišlo do povzročitve škode organu ali organizaciji javnega sektorja ali bi bila omogočena pridobitev nedovoljene koristi predstavniku organa, posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja, drugi pogodbeni stranki ali njenemu predstavniku, zastopniku, posredniku. Strankama je prepovedano pri pogodbi obljubiti, ponuditi ali dati kakšno nedovoljeno korist za pridobitev posla ali za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji ali za opustitev dolžnega nadzora nad izvajanjem pogodbenih obveznosti ali za drugo ravnanje ali opustitev, s katerim je organu ali organizaciji iz javnega sektorja povzročena škoda ali je omogočena pridobitev nedovoljene koristi. Pogodbeni stranki morata protikorupcijsko klavzulo, kot je zapisana v prvem odstavku 14. člena ZIntPK, vključiti v pogodbe v vrednosti nad 10.000 EUR brez DDV, ki jih sklepajo organi in organizacije javnega sektorja s ponudniki, prodajalci blaga, storitev ali z izvajalci del (drugi odstavek 14. člena ZIntPK).

V petem odstavku istega člena so določeni pogoji za dovolitev izvzetja organa ali organizacije javnega sektorja kot zavezanca iz dolžnosti vključitve protikorupcijske klavzule, in sicer kadar zaradi narave posamezne pogodbe vključitev protikorupcijske klavzule ni možna ali primerna ali če druga pogodbeni stranka s sedežem izven Republike Slovenije nasprotuje takšni vključitvi. Na predlog zavezanca lahko komisija odobri izvzetje iz dolžnosti, pri odločanju pa komisija upošteva zlasti javni interes, da se pogodba sklene, objektivne okoliščine, ki ne omogočajo sklenitve posla s protikorupcijsko klavzulo ter stopnjo splošnega protikorupcijskega tveganja pri enakovrednih poslih. Dovoljenje komisija objavi na spletnih straneh komisije oziroma se po dogovoru z organom ali organizacijo objavi takrat, ko ne more več vplivati na sklenitev pogodbe.

Obvezna vključitev protikorupcijske klavzule v pogodbe velja, upošteva pogoje iz drugega odstavka 14. člena ZIntPK, tudi za najemne pogodbe, saj pogodbeni obveznost, ki izhaja iz takšnega pravnega razmerja, torej plačevanje najemnine, predstavlja obliko razpolaganja z javnimi sredstvi in javnim premoženjem.

Predlagatelj je državni organ in kot takšen v skladu z drugim odstavkom 14. člena ZIntPK, v zvezi s 4. točko prvega odstavka 4. člena ZIntPK, zavezanec za vključitev protikorupcijske klavzule v pogodbe, torej tudi v najemne pogodbe, kadar so te višje od 10.000 EUR brez DDV.

Na podlagi 6. člena Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1, Uradni list RS, št. 45/2001 s spremembami; v nadaljevanju: ZZZ-1) predlagatelj opravlja svoje naloge po predstavništvih v tujini, ki so, v skladu s 13. členom ZZZ-1, tudi veleposlaništva. ZZZ-1 v 17. členu določa, da diplomatsko predstavništvo vodi veleposlanik ali veleposlanica, katerega funkcijo pa po 21. členu ZZZ-1, kadar je mesto vodje diplomatskega predstavništva prazno, opravlja začasni odpravnik poslov. ZZZ-1 v 8. členu določa obveznost predlagatelja, da skrbi za urejeno, učinkovito in gospodarno delovanje predstavništev v tujini ter zagotavlja ugledu države primerne in v posameznih državah primerljive personalne, materialne in prostorske pogoje za delovanje predstavništev, vključno z rezidencami vodij predstavništev. Na podlagi 9. člena ZZZ-1 predlagatelj v imenu

Republike Slovenije pridobiva prostore za delovanje diplomatskih predstavništev in konzulatov, vključno z rezidencami vodij predstavništev, z nakupom, najemom ali dolgoročnim finančnim najemom, pri čemer mora postopke za pridobivanje in razpolaganje s prostori izvajati v skladu s predpisi in s splošno priznanimi uzancami, ki veljajo v kraju nepremičnine, pri tem pa mora predstavništvo kar najbolj uveljaviti načelo konkurenčnega pridobivanja ponudb. Naloge diplomatskega predstavništva so določene v 19. členu ZZZ-1 in so med drugim predstavljanje in zastopanje Republike Slovenije v sprejemni državi, varovanje in uresničevanje interesov Republike Slovenije, njenih državljanov in pravnih oseb, pospeševanje in razvijanje prijateljskih odnosov ter sodelovanja med Republiko Slovenijo in sprejemno državo na vseh področjih ter sodelovanje v pogajanjih z vlado sprejemne države.

V konkretnem primeru je komisija ugotavljala troje: javni interes, da se pogodba sklene, objektivne okoliščine, ki ne omogočajo sklenitve posla s protikorupcijsko klavzulo ter stopnjo splošnega korupcijskega tveganja pri enakovrstnih poslih. Komisija ugotavlja, da je obstoj diplomatskih predstavništev Republike Slovenije v tujini in njeno ustrezno sodelovanje s tujimi državami v javnem interesu Republike Slovenije. Nadalje je komisija na podlagi predlagateljevih navedb ugotovila, da obstajajo objektivne okoliščine, ki ne omogočajo sklenitve posla s protikorupcijsko klavzulo, in sicer zavrnitev druge stranke, ki naj bi bila pogojena s prepovedjo iranske zakonodaje vključitve protikorupcijske klavzule. Pri presojanju stopnje splošnega korupcijskega tveganja pri istovrstnih poslih pa komisija ocenjuje, da tovrstni posli lahko spadajo med posle z visoko stopnjo splošnega korupcijskega tveganja, in sicer zaradi naslednjih okoliščin: gre za dalj časa trajajočo pogodbo, v tem primeru enoletno, pogodba se sklepa in presoja po pravu druge države, zaradi česar se mora predlagatelj podvreči njenim določbam, ki so lahko nasprotne našemu pravu kot je tudi v konkretnem primeru, tovrstni posli pa omogočajo pridobitev koristi in oškodovanje javnih sredstev na zelo enostaven način, in sicer z izborom ponudnika, ki ni najugodnejši, nasprotna stranka pa v zameno pridobi nedovoljeno korist. Vendar pa 9. člen ZZZ-1 zahteva od predlagatelja oziroma predstavništva, da pri tovrstnih poslih kar najbolj uveljaviti načelo konkurenčnega pridobivanja ponudb, kar pa je predlagatelj tudi izkazal s tem, ko je komisiji navedel vsebinsko treh ponudb, ki jih je pridobil in med katerimi je izbral najugodnejšo. S tem je predlagatelj, zaradi preprečitve nastanka korupcijskega tveganja pri izboru ponudnika in sklenitvi najemne pogodbe z njim, postopal zakonito in v skladu z načelom konkurenčnosti.

Zaradi navedenega komisija v konkretnem primeru sklenitve najemne pogodbe za rezidenco začasne odpravnice poslov Republike Slovenije v Teheranu, Islamska republika Iran, za obdobje od 13.8.2011 do 12.8.2012 izdaja dovoljenje za izjemo od obveznosti vključitve protikorupcijske klavzule v skladu a 14. členom ZIntPK.

Dovoljenje velja od datuma izdaje.

V postopku odločanja o izdaji dovoljenja predlagatelju o izvzetju obveznosti vključitve protikorupcijske klavzule v najemno pogodbo posebni stroški niso nastali, zato Komisija o njih ni odločala.

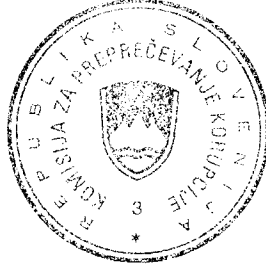
Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo ni dovoljena pritožba, temveč lahko prosilec sproži upravni spor. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vloži v 30 dneh od vročitve te odločbe na Upravno sodišče, Fajfarjeva 33, Ljubljana. Tožba se lahko pošlje priporočeno po pošti, vloži pisno ali da ustno na zapisnik pri navedenem sodišču. Če se tožba

pošlje priporočeno po pošti, se za dan izročitve sodišču šteje dan oddaje na pošto. Tožba z morebitnimi prilogami se vloži v najmanj treh izvodih. Tožbi je treba priložiti tudi to odločbo v izvorniku ali prepisu.

Postopek vodila:

Vita Habjan

Goran Klemenčič
PRESEDNIK

Vročiti:

- Ministrstvo za zunanje zadeve, Prešernova 25, Ljubljana – priporočeno s povratnico,
- zbirka dok.gradiva.